

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/55/2014
Identifikačné číslo spisu: 5710011665
Dátum vydania rozhodnutia: 11.11.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:5710011665.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Stepánika v trestnej veci proti obvinenému Ing. W. Š. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 23T 85/2010, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 11. novembra 2014 v Bratislave dovolanie obvineného Ing. W. Š. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. marca 2014, sp. zn. 2To 9/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. W. Š.Á. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T 85/2010, z 13. decembra 2011 bol obvinený Ing. W. Š. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

Ing. W. Š.

- ako konateľ spoločnosti K., s. r. o., so sídlom M., ul. B. E. P. V. XX, IČO: XXXXXXXXX, odobral v období od 4. februára 2008 do 4. júla 2008 z pobočky dodávateľa F. A. - V. B. v V. na ul. N. A. č. XX tovar, ktorý bol fakturovaný faktúrami č. XXXXXXX, XXXXXXX, XXXXXXX, XXXXXXX, XXXXXXX v celkovej hodnote 11 848,83 € (356 958 Sk), pričom pri odoberaní tovaru bol uzrozumený s výhradou vlastníckeho práva, ktorá bola uvedená aj na faktúrach, teda že tovar sa stáva vlastníctvom kupujúceho až po uhradení kúpnej ceny, avšak napriek tomu, že kúpnu cenu vôbec neuhradil, tento tovar použil pre účely svojej podnikateľskej činnosti, čím spôsobil škodu F. A., podnikajúcemu pod obchodným menom F. A. - V. B., N. Š. XX, Ž., IČO: XXXXXXXXX, vo výške 11 848,83 € (356 958 Sk).

Za to bol obvinený Ing. W. Š. podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. 1/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na súhrnný peňažný trest vo výmere 12 000 € (dvanásťtisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému uložil pre prípad, že by výkon uloženého súhrnného

peňažného trestu mohol byť úmyselne zameraný, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T 75/2010, zo dňa 17. júna 2010, právoplatný dňa 17. júna 2010, ktorým bol obvinený uznaný za vinného z prečinu nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 10 000 € a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Zároveň sa zrušili aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na podklade odvolania okresného prokurátora, Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 2To 66/2012, zo dňa 15. augusta 2012, podľa § 321 ods. 1 písm. b/ písm. c/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T 85/2010, z 13. decembra 2011.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T 85/2010, z 29. novembra 2013 bol obvinený Ing. W. Š. opätovne uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom istom skutkovom základe.

Za to bol obvinený Ing. W. Š. podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. 1/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaradil do ústavy na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T 75/2010, zo dňa 17. júna 2010, právoplatný dňa 17. júna 2010, ktorým bol obvinený uznaný za vinného z prečinu nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 10 000 € a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Zároveň sa zrušili aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe odvolania obvineného, Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 2To 9/2014, zo dňa 26. marca 2014, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Ing. W. Š. zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 9/2014, zo dňa 26. marca 2014 podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V rámci uplatnených do volacích dôvodov obhajca obvineného okrem iného uviedol, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Podľa názoru obhajcu obvineného by bolo nesprávne a nespravodlivé, aby bol obvinený odsúdený za niečo, čo nie je trestným činom, keďže obvinený nakladal s vecou vlastnou a nie s vecou tretej osoby, a teda že tu existuje okolnosť vylučujúca protiprávnosť činu, nakoľko obvinený sa síce k spáchanému činu kladenému mu za vinu priznal, avšak nešlo o trestný čin, pretože neboli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu, a to objekt a objektívna stránka trestného činu sprenevery.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v dovolaní obvineného obhajca obvineného navrhol, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 26. marca 2014, č. k. 2To 9/2014 - 303, a aj rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 29. novembra 2013, č. k. 23T 85/2010, ako rozhodnutia nezákonné

zrušil.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Martin, ktorá navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie obvineného bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon síce dovolanie pripúšťa (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), avšak postupom podľa § 257 ods. 5 Tr. por. proti tomuto rozhodnutiu dovolanie prípustné nie je.

Najvyšší súd preto na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd konštatuje nasledovné:

Obhajca obvineného v dovolaní napáda právnu kvalifikáciu trestného činu, skutku, ktorý sa obvinenému kladie za vinu, teda že spáchaný skutok nie je trestným činom, nakoľko nie je naplnená skutková podstata trestného činu sprenevery, a to z dôvodu absencie objektu a objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. por.

Skutočnosť, že obvinený bol obžalovaný z trestného činu (podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. por.) kvalifikovaného ako trestný čin sprenevery, nebola v konaní pred prvostupňovým súdom napadnutá.

Práve naopak, obvinený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. októbra 2011 po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe. Následne samosudca postupoval v zmysle § 257 ods. 4, ods. 5 Tr. por. a obvinenému položil otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por., na ktoré obvinený odpovedal áno.

Podľa § 257 ods. 4 Tr. por., ak to vyžadujú okolnosti prípadu, záujem verejnosti alebo obžalovaného, môže súd obžalovanému povoliť, aby namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku. O tom musí byť obžalovaný poučený.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por., ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/.

Obvinený slobodne a vážne odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“, súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti jeho priznania a po zistení stanoviska strán vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

V zmysle vyššie uvedeného najvyšší súd konštatuje, že obvinený podal dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon po postupe podľa § 257 ods. 1 písm. c/, ods. 5, ods. 6/, ods. 7 Tr. por. dovolanie nepripúšťa.

Najvyšší súd vychádzajúc zo záverov uvedených v odôvodnení tohto uznesenia preto postupom podľa § 382 písm. f/ Tr. por. uznesením obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.